

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓

กิเลสถอยใครเมื่อไร

(วันนี้มีผู้มาฟังเทศน์ประมาณ ๑๕๐ คน)

ทองคำวันที่ ๓๑ เมื่อวานนี้ได้ ๑๖.๓๒ บาท ดอลลาร์ ๒๐ ดอลลาร์ ทองคำที่
ต้องการมอบล้างหลวงเราคราวนี้ ๔,๐๐๐ กิโลนั้น ทองคำมอบล้างที่หนึ่ง ๑,๐๓๗ กิโล
ครึ่ง ครั้งที่สอง ๑,๐๒๕ กิโล รวมทองคำที่ได้มอบล้างแล้วเวลานี้ ๒,
๐๖๒ กิโลครึ่ง ทองคำหลังจากหลอมแล้วเวลานี้ได้เพิ่มขึ้นอีก ๒๑ กิโล ๒๑.๘๒
บาท รวมทั้งหมดได้ทองคำ ๒,๐๘๓ กิโลครึ่ง ยังขาดทองคำอยู่ ๑,๙๑๖ กิโลครึ่งจะ
ครบ ๔,๐๐๐ กิโล ส่วนดอลลาร์ขาดอยู่ ๗ หมื่น ดอลลาร์มอบล้างแล้ว ๔,๒๗๘,๐๐๐
เวลานี้เราตั้งใจว่าจะมอบล้างอีก ๑,๐๐๐ ที่นี้มันยังคาราคาซังมอบล้างไม่ได้ ต้องเก็บไว้ธนาคาร
เสียก่อน เราแน่ใจว่ารวมทั้งที่ฝากแล้วและยังอยู่เวลานี้ไม่ต่ำกว่า ๕ ล้านบาท

เมื่อวานนี้ก็เอาของพวกอาหารไปมอบล้างที่โรงพยาบาลวานรนิวาส ไปมอบล้าง
กลับเลย เราส่งสารโรงพยาบาลแต่ละโรง ๆ ลำบากมากนะ คนไข้เข้าไปก็ต้องอาศัย
อาหารครัวโรงพยาบาล นี่อาหารในครัวไม่มีทำยังไง ที่เราไปให้นั้นก็เพื่ออาหารครัวคนไข้
นั่นเอง ไปมอบล้าง ๆ ข้าวสารนี้โรงละ ๑๗ ถุง ๆ ละ ๑๒ กิโลทุกโรงเสมอกัน น้ำตาล ๕๐
กิโล คือถุงหนึ่ง ๕๐ กิโลเป็นประจำทุกโรงไป จากนั้นก็พวกไข่ พวกขนมปัง พวกน้ำปลา
น้ำมันพืช ดูเหมือนอย่างละ ๔ ลัง ไข่ ๔ มัด ให้เสมอกันหมดทุกโรง เราไปเองก็ให้อย่าง
นี้ แต่ไปเองมีพิเศษอยู่คือกล้วย ดูเหมือนประมาณ ๕๐ หวี เราไปเองไปไหนมีกล้วยไป
ด้วยเรื่อย แต่เขามาหาอย่างนี้ไม่ได้กล้วยแหละ ทุกโรงไม่ได้กล้วยเลย แล้วแต่ใครจะมา
เมื่อไร ๆ อย่างเราไปเองเราจัดกล้วยไปพร้อม ๆ แล้วไก่อีกอย่างน้อย ๗๐ ตัว ไก่ย่าง
ไก่ปิ้ง อันนี้ถ้าเราไปก็มีส่วนเพิ่ม ที่มาเองของส่วนเพิ่มนี้ไม่ได้เหมือนกันหมดเลย เราไป
เองเราไปให้เป็นส่วนเพิ่ม ๆ นอกนั้นเหมือนกันหมด

เราก็พอเข้าใจบ้างนะเมื่อวานนี้ไปโรงพยาบาล ไปถามว่ามีหมอกี่คน ว่ามีหมอ
๕ คน เอ้อ เบาใจหน่อย หมอคนเดียววันนี้แหม.. ๒ คนยังหวีแหวอยู่นะ ยิ่งคนเดียว
ด้วยแล้วไม่ได้เลย ใจเหมือนจะหลุดจะขาด ไม่มีความหมายอะไรหมอเพียงคนเดียว
เดี๋ยวนี้พวกหมอค่อยเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ โรงพยาบาลต่าง ๆ มีโรงละ ๔ หมอ ๕ หมอ ที่ภู
หลวงอันนั้นดูเหมือน ๓ ที่เราจำได้ก็คือ มันหากมีนั่นแหละที่จะทำให้จำได้ ถ้ามอหมอ
มีเท่าไร มี ๓ หมอ ระวังให้ตีนะเราว่าอย่างนี้ นี่มีถึงขนาด ๓ หมอนะ แทนที่จะชม มีถึง

ขนาด ๓ หมอนะ เดี่ยวจะเป็นหมา ๓ ตัวนะ คนไข้ม้าแล้วหน้าบึ้งใส่เขา นั้นหมา ๓ ตัวนี้ทำให้จำได้มี ๓ หมอ ๓ หมอกับ ๓ หมามันใกล้กันนะเราว่า เดี่ยวนี้มีหมอเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ

โรคภัยไข้เจ็บมากพวกหมอพวกยา ก็ต้องเพิ่มเข้า แต่มาขาดทางด้านธรรมะนี้ ธรรมะรู้สึกจะเสียเปรียบทุกที โรคภายในใจไม่ใช่โรคเล็กน้อย เป็นโรคใหญ่โตมาก เปิดเผยในสายตาของธรรมแล้ว เรียกว่าเป็นโรคที่ร้ายแรงเรื้อรังมากที่สุด คนที่ไปเกี่ยวข้องกับหมอกับยา ได้แก่ครูอาจารย์ นับแต่พระพุทธเจ้าลงมาถึงสาวกอรหันต์ ครูบาอาจารย์ผู้เป็นที่แน่ใจให้ความอบอุ่น แสดงอรรถแสดงธรรมซึ่งเท่ากับยาให้นี้มีจำนวนน้อยมาก ๆ เสียตรงนี้นะ โรคร้ายแรงคือโรคหัวใจ โรคกิเลส อันนี้ร้ายแรงมาก โรคอันนี้โรคกล่อมทั้งนั้นนะ โรคกิเลส ออกแ่งไหนกล่อมทั้งนั้นให้หลับให้เคลิ้มแล้วหลับ เคลิ้มแล้วหลับ เคลิ้มหลับไปอย่างนั้น โรคกิเลสเป็นโรคกล่อมได้ดีมากที่สุดทีเดียว ถ้าไม่มีธรรมแล้ว ไม่มีอะไรแก้ตก และมีธรรมไม่มีใครรู้ มองไม่เห็น

เรื่องของกิเลสนี้มันเปิดเผยอยู่ในกิริยาอาการของสัตว์โลก ที่แสดงออกมาจากความผลัดดันของมันนั่นแหละ แต่โลกไม่รู้กันนะ มันทำให้ติดให้ติด มีอันนี้เองดันออก ๆ ไปเปิดเผยทางกิริยา กิริยาก็กิเลสหลอกไปอีก ติดดินอะไรติดดินเพื่ออันนั้น ๆ ติดดินเพราะกิเลสไม่พูดเข้าใจไหม เพราะไม่เห็นกัน นี่ติดดินเพราะอะไร เพราะอยากรำอยากรวย อยากอะไรแล้วแต่อยาก ๆ อยากตลอดเวลา มันหลอกให้อยากตลอด ไม่มองข้างหลังนั้นซิ เพราะตัวนี้ดันเท่านั้นพอ ธรรมจับได้หมด นั่นซิพระพุทธเจ้าจึงท้อพระทัย คือพวกโลกทั้งหลายเป็นโลกที่มีตบอด ถูกกิเลสปิดหูปิดตาไว้หมด

ธรรมพระพุทธเจ้าเป็นธรรม โลกวิทู หรือธรรม ญาณ อุทปาติ อาโลโก อุทปาติ ญาณหยั่งทราบสว่างกระจ่างแจ้งภายในพระญาณหมด สว่างโล่งอยู่ตลอดเวลา อาโลโก อุทปาติ ไม่มีวันมีคืน ธรรมกับใจเป็นอันเดียวกันสว่างจ้าครอบโลกธาตุ เห็นหมดอย่างนั้นซิ ที่เอามาสอนพวกเรา ที่เห็นแล้วท่านถึงมาสอน ท่านไม่ได้มาสอนแบบหลับหูหลับตาเหมือนกิเลสสอนเรา กิเลสสอนเรานี่ มันนั้นตาแจ้ตาสว่าง แต่สอนคนให้หลับหูหลับตา เคลิ้มหลับ ๆ หูหนวกตาบอด มี ๑๐ ตามาก็บอดด้วยกันทั้ง ๑๐ ตา มี ๑๐ หูมาบอดด้วยกันทั้ง ๑๐ หู หมดทั้งตัวนี้บอดด้วยกันหมด กิเลสกล่อมที่เดียวบอดหมดเลย นั้นเห็นไหม

ธรรมะนี้จำเห็นหมดเลย มันจะกล่อมแบบไหนว่านั้น ฟังซินะ นี่ละศาสดาองค์เอก รู้สิ่งที่โลกไม่รู้ เห็นสิ่งที่โลกไม่เห็น ละสิ่งที่โลกละไม่ได้มาสอนโลก พระองค์จึงได้ท้อพระทัย ๆ ไม่ควรท้อท้อได้ยังไง คือมันหนักเกินกว่าที่จะยกขึ้น แม้จะยกเป็นชั้นเป็นอันนี้มันก็ยกหนัก ส่วนชิ้นใหญ่อันใหญ่กอใหญ่มันไปแตะไม่ได้แหละ เรียกวิภูวน เรียก

ว่ากองใหญ่เลย สิ่งที่อยู่ในวิภูวนก็สัตว์เป็นราย ๆ ไป ตั้งแต่สัตว์เป็นราย ๆ ก็ยังยกยก ยกขึ้นมันบีน(กระเสือกกระสน) ลง ตัวเล็ก ๆ นั้นละยกขึ้นมันบีนลง น้ำหนักของกิเลส มันถ่วงอยู่ในหัวใจของสัตว์เล็กมันถึงหนัก เล็กน่าจะเบา มันไม่เบา นะ มันหนัก สอนยาก เจ้าของรับไปแล้วก็บึกบึนแก้ไขฝึกฝนอบรมยาก นั้นเห็นไหม มีแต่ยาก ๆ เรื่องของกิเลสหนักแหละ คือมันแทรกอยู่ทุกอณูเลยไม่เห็น แต่ธรรมแล้วปิดไม่อยู่อย่างว่า มันจะแทรกแบบไหนว่านั่นเลยนะ จึงเป็นธรรมที่ควรแก่การสอนโลก ถ้าไม่ใช่ธรรมโลกนี้ไม่มี ความหมายอะไรเลย นี่ที่ว่าโลกที่กิเลสกล่อมนี้มันรวดเร็วที่สุด วิ่งตามนี้รุ่มเลย ๆ

อย่างไรในวัดนี้รวมทั้งหมดทั้งพระทั้งเณรเต็มวัด ทั้งพวกที่ออกมาจากในบ้านหลัง ไหลเข้ามาในวัดป่าบ้านตาด ถ้างกิเลสเป่านกหวีดปัดเท่านั้นกำแพงนี้พังเลย วิ่งไปตามเสียงนกหวีดกิเลส วิ่งทีเดียวเท่านั้นหมาไก่อี้เรารู้ไม่ได้ ไก่อี้มันบ้วนเปียน ๆ พอได้ยินสัญญาณปัดให้เข้ากรง วิ่งปั้งเลยเข้ากรง ไก่อี้เรา มันไม่เหมือนไอ้หยอง ไอ้หยองเมื่อวานนี้ตอนบ่าย ๔ โมงเราเดินเข้าไปดูสระน้ำที่มันสกปรก ก็ได้เตือนทางโน้นเสมอให้ชนพวกจอกพวกแห่นอะไรนี้ มันเกิดอยู่ในน้ำแล้วเต่าก็กิน ไอ้ย กัดขาดแล้วลอยขึ้นมาเต็ม ถ้าไม่เอาออกมันเน่า เราเดินเข้าไปก็ไปเจอไอ้หยองโดดเข้ามาใส่เรา ทั้งจะเห่าทั้งจะกัด ฟอ ๆ ไอ้ ไอ้หยองมึงจะกัดกูหรือ มึงทำไมมึงทำอย่างนั้น

ไอ้เรารักมันมันจะเอาจริงกับเรา มันคงจะหวงอะไรอยู่ในนั้น พวกนั้นเอาข้าวให้มันกินมันเห็นเราไปมันหวง ส่วนไอ้ปุ๊กก็มากกระดิกหางตุ๊กตักแล้วไป ผ่านเข้าไปในนุ่น เราพูดเรื่องหมาจะยกเอามาสาธกเป็นนิทานประกอบบลิ้มแล้วนะ นี่จะเอามาประกอบบลิ้มแล้ว อย่างนี้ละความจำ (เรื่องเป่านกหวีด) อ้อ เป่านกหวีด พอได้ยินเสียงนกหวีด ว้อดข้างนอก ไอ้ย กำแพงแตกเลย รุ่มไปหมด พระก็หัวแตก กำแพงไม่แตกพระหัวแตก เป็นไปด้วยกันหมดไม่รู้ตัว คำเทียบว่านั่น พอกิเลสสัมผัสผัสแต่ตรงไหนจะติดทันที ๆ เหมือนนกหวีดกิเลสปัดขึ้นไม่ได้ เป็นบ้าไปเลยเทียว ไม่รู้เนื้อรู้ตัวคือกิเลสกล่อมสัตว์โลก

ส่วนธรรมกล่อมสัตว์โลกให้ตื่นนี้แหม พลิกทางนี้แล้วพลิกทางนี้อยู่อย่างนั้น เสือ ผินเดียนั้นแหละมันก็พลิกไปพลิกมาอยู่บนเสือ ไอ้หมอนก็หมอนลูกเดียวมันก็พลิกไป พลิกมาอยู่บนหมอน หัวมันตกลงไปแล้วขึ้นอีก ขึ้นบนหมอนอีก คือปลุกมันไม่ยอมตื่น เข้าใจไหม เรามาเทียบเคียงความละเอียดลออของกิเลส มีธรรมเท่านั้นว่านั่นเลย นอกนั้นอย่าเลย สามแดนโลกธาตุนี้เป็นที่ควบคุมของกิเลสทั้งหมดไม่มีใครจะกระดิกได้เลย มีธรรมสอดเข้าไป ๆ ดึงขึ้นมา ๆ ถึงได้นะ

เราพูดนี้เราพูดด้วยความสลดสังเวชจริง ๆ นะไม่ใช่พูดธรรมดา เพราะสอนโลกนี้เราก็ดูแล้วว่า เราไม่ได้สอนแบบลูป ๆ คำ ๆ สอนแบบจริงจังถอดออกมาจริง ๆ

นี่นำ ๆ ว่างั้น อย่าทำทายนะพูดง่าย ๆ ว่านี่บาปเป็นบ่อแห่งนรก อย่าทำทายนะ พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ก็กลัวบาปทั้งนั้น เราอย่ากลัวหาญต่อบาป พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ก็กลัวนรกทั้งนั้น สอนให้ละให้เว้นจากนรก เราอย่ากลัวหาญอย่าไปลบนรก อย่านะ มันจ้ำอยู่อย่างนั้นตลอดก็ปักก็กลับใครจะไปกล้า กล้าลงไปก็แหลกเลย ๆ หากไม่ฉิบหายนะ ใจดวงนี้ไม่เคยตาย แผลกอยู่ในส่วนกรรมเผาหัวใจสัตว์ แผลกอยู่ในนั้น หากไม่ฉิบหายคือใจดวงนี้ ก็ปักก็กลับปักตกอยู่ในนั้นเลย ใครจะไปกลัวหาญยังงี้

พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ไม่เคยมีพระองค์ใดจะแหวกแนว มีความกล้าหาญต่ออนรกหมกไหม้ต่อบาปต่อกรรม ไม่เคยมี สอนให้โลกทั้งหลายหลีกเลี่ยงทั้งนั้น พระองค์กลัวแล้วสอนสัตว์โลกให้กลัวตาม พระองค์กลัวแล้วพ้นภัยได้ กลัวแล้วไม่เข้าไปหามัน หาแต่ทางออก ทางออกคือความดีละชิ สร้างตั้งแต่ความดีมันก็มีทางออก เบิกกว้าง ๆ ออกได้ ถ้าหมุนเข้าไปหามันเอาเถอะนะ ใครจะเก่งขนาดไหนก็เก่ง ขนาดที่ลมหายใจผอด ๆ อยู่นี้ทำทายนั่นแหละ พอลมหายใจขาดสะบั้นแล้วยังไงก็ตาม เพราะอำนาจแห่งกรรมครอบอยู่ที่หัวใจนั้น

ไม่มีอะไรเหนือกรรม เราเคยพูดเสมอ ไม่มีอะไรในสามแดนโลกธาตุจะเหนือกรรม กรรมดีกรรมชั่วมีอำนาจเสมอกัน กรรมดีมากเท่าไรก็ดึงขึ้นมากเท่านั้น กรรมชั่วมากเท่าไรดึงลงเท่านั้น อยู่ที่หัวใจ เจ้าของไม่ละในการกระทำชั่วในการกระทำดีจะลบลผลนี้ไม่ได้เลย ติดแนบ ๆ กันไปทั้งกรรมดีกรรมชั่ว เป็นหลักธรรมชาติเป็นอย่างนี้ ใครจะลบลไม่ได้ ถ้าจะลบลไม่ให้เห็นแสดงตัวก็อย่าทำชิ เช่น ไม่ทำชั่วความชั่วเกิดไม่ได้ ผลแห่งความชั่วคือความทุกข์ความทรมานก็เกิดขึ้นไม่ได้ ถ้าไม่ทำดีก็เกิดขึ้นไม่ได้ ความสุขที่เป็นผลติดตามกันมาก็เกิดขึ้นไม่ได้เหมือนกัน มีเท่านี้

มันอยู่กับเจ้าของ เจ้าของเป็นตัวประกัน ถ้ากลัวบาปอย่าทำบาป บาปจะไม่เกิด ถ้ารังเกียจบุญไม่ทำบุญ บุญก็ไม่เกิด มีความฝักใฝ่ต่อสิ่งใดทำสิ่งนั้น สิ่งนั้นจะเกิดทันที ๆ เสมอกันเลยไม่มีอะไรยิ่งหย่อนกว่ากัน ระหว่างบาปกับบุญ จะเกิดจากคนคนเดียว เป็นผู้รับประกัน เป็นผู้ทำขึ้นมา ไม่มีใครทำขึ้นมาได้แหละ ผลของกรรมดีกรรมชั่วจะเกิดขึ้นจากการกระทำของผู้นั้นแหละ เพราะฉะนั้นใครอย่ากลัวหาญนะ

นี่เราสอนทุกอย่างเราสอนด้วยความเมตตาแล้ว ๆ ถ้าหากว่าสิ่งเหล่านั้น เช่น นรกหมกไหม้บาปกรรมทั้งหลายนี้มันเห็นเป็นเหมือนวัตถุนี้แล้ว จะเอาสิ่งเหล่านั้นมาตีหน้าผาก ฟาดลูกศิษย์หลวงตาบัวในวัดป่าบ้านตาดให้มันหน้าผากแตกหมดเลย จะเอาสิ่งที่มีมันลบล้างว่าไม่มีจับมาฟาดหน้าผากเลย มีหรือไม่มีหน้าผากแตกนั้น ถ้าไม่มีหน้าผากแตกได้หรือ อันนี้ตีเอา อันที่ว่าไม่มีฟาดเข้าไป แต่นี่มันก็สุดวิสัยที่จะยกมาให้เห็น

อย่างนั้นได้ ก็มีแต่สอน ๆ ให้มีปฏิบัติแล้วจะรู้อย่างนั้น จะเห็นในสิ่งที่ท่านนำมาแสดง ขอให้ปฏิบัติตามที่สอนนี้จะเห็นจะรู้

เพราะสิ่งเหล่านี้มีอยู่แล้ว ๆ ทั้งดีทั้งชั่วมีอยู่แล้วตลอดเวลาตั้งกับตั้งกลับ ทำอะไรปั๊บจะแสดงผลขึ้นมาเป็นเจ้าของของมันทุกอย่าง ถ้าบาปก็เป็นเจ้าของของบาปก็ใช่ หรือเป็นเชื้อไฟของไฟของบาปก็ได้ ถ้าบุญก็เหมือนกัน ต้องทำ ถ้าไม่ทำไม่เกิด มีเท่านั้น อย่างอื่นอย่าเอามาปฏิเสธรนะ ไม่ได้ ฉิบหายทั้งนั้น

เราสอนโลกเราพูดจริง ๆ หัวใจก็ตัวเท่าหนูนี้ แต่ความรู้นั้นก็เต็มหัวใจจะให้หา ไง เวลามันมีดีก็บอกทุกอย่าง ว่ามันมีดีมันก็มีดีจริง ๆ มันไม่รู้จักบุญจักบาปอะไร มีแต่ความอยากดังไปเรื่อย ๆ มีแต่อยากได้ ๆ จากนั้นก็อยากร่ำอยากรวย อยากมีชื่อเสียงโด่งดัง อยากให้เป็นที่รำลือทั้งมนุษย์ แล้วยังจะลากเทวดาอินทร์พรหมให้มายกยออีกว่า คนคนนี้เขาเก่งกว่าเทวบุตรเทวดา ถึงกับเทวบุตรเทวดาอินทร์พรหมลงมายกยอ มือไหว้เขา เขาเก่ง นี้ความอยากเข้าใจไหม มันถอยเมื่อไร

อยากให้มีชื่อเสียง อยากมั่งอยากมี อยากร่ำอยากรวย อยากให้เขาเยินยอสรรเสริญ มนุษย์เยินยอสรรเสริญแล้ว ยังอยากให้เทวบุตรเทวดาอินทร์พรหมมายกยอสรรเสริญคนบาปหนาคคนนั้นอีก นั่นนะเป็นยังไง นี่ละกิเลสมันถอยเมื่อไร แล้วใครจะมายกยอ แต่ตัวเจ้าของก็เผาอยู่แล้วภายในหัวอก ในหัวใจมันเผาอยู่นั้น เงินทองข้าวของที่ได้มามากน้อยด้วยความทุจริตนั้นคือเชื้อไฟกองรอไว้แล้ว เหมือนกับกองฟืนหรือถ่าน้ำมันนั่นแหละรอไว้แล้ว ทางนี้ก็แสดงเปลวโพลง ๆ อยู่นี้ภายใน ตัวสร้างบาปสร้างกรรมเผาอยู่ภายในนี้ก่อน พอดับปั๊บอันนี้กับอันนั้นก็รวมเข้ากันปั้งลงเลย ๆ เทียว ใครจะไปภาคภูมิกับกองฟืนกองไฟว่าเป็นของเลิศเลอที่ไหน ไม่มี

พระพุทธเจ้าจึงสอนว่าบาปเป็นบาปนะ บุญเป็นบุญนะ อย่าคุ่นอย่าสนิทกับมัน ความชั่วนะ ให้ละให้ถอนให้ตัดให้ตื่นออก ให้เชื่อท่านผู้รู้ผู้ฉลาดผู้ผ่านพ้นทุกข์ไปแล้ว อย่าเชื่อกิเลสที่มันพาลากจมลงในกองทุกข์ มันจะทุกข์ไปทั่วโลกดินแดน นี่สอนด้วยความเมตตาจริง ๆ เราบอกแล้วเราไม่หวังอะไรแล้ว ทุกข์ยากลำบากอะไรเราก็อเพื่อโลกทั้งนั้นเราไม่มีอะไรเพื่อเรา วันหนึ่งดูชั้นธ้อย่างที่พูดเมื่อวาน ชั้นธ ๕ กองรูปคือกายของเรา นี้เรียกว่ารูปชั้นธ นี่เป็นที่ตั้งแห่งทุกข์แห่งสุข มันเกิดขึ้นที่นี่ ๆ ในวงสมมุติด้วยกันนี้

รูป เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ ชั้นธ ๕ ก็มีเท่านี้ มันติดมันดินอยู่ตามหลักธรรมชาติของมัน ถ้าใจเป็นใจกิเลสแล้ว สิ่งเหล่านี้ก็มาเป็นไฟเผาเจ้าของเข้าไปอีก เช่นเจ็บท้อง ความทุกข์เพราะการเจ็บท้องคือหัวใจเป็นทุกข์ขึ้นอีกแล้ว ทุกข์ที่ท้องเจ็บท้องนั้นก็เป็นอย่างหนึ่ง ทุกข์ที่หัวใจเกิดความกังวลหม่นหมองภายในใจเป็นความทุกข์ขึ้นมาอีก มากยิ่งกว่าความทุกข์ที่เจ็บท้องเสียอีก ถ้าหากว่าใจได้หลุดพ้นจากสิ่งเหล่านี้แล้ว ไม่

มีการสืบทอดไปแล้ว เพียงแต่รับทราบเฉย ๆ จะทุกข์ขนาดไหนก็เป็นเรื่องของชั้นกรรมันต์ติดมันดินของมัน ไม่ได้มากระเทือนถึงจิตใจที่หลุดพ้นไปจากมันแล้ว เพียงรับทราบเฉย ๆ ทราบเฉย ๆ ทุกข์มากทุกข์น้อยก็ทราบเฉย ๆ ไม่ได้กระเทือนถึงความทราบคือใจดวงนั้นเลย นั่นเป็นอย่างนั้นนะ ถึงขนาดตายก็ ทุกข์มันเกิดขึ้นมันก็ดับของมัน ที่ว่าตายมันก็ดับของมันเท่านั้นเอง จิตไม่ได้ดับ ดูให้มันชัดชิวการปฏิบัติ

ธรรมพระพุทเจ้าอะไรจะเลิศเลอเท่า ที่พูดเหล่านี้เอาไปปฏิบัติ พอรู้เข้าไปแล้วจะกราบพระพุทเจ้า จะปรินิพพานนานหรือไม่นานไม่ได้สนใจ ความจริงคือองค์ศาสดา ตั้งแต่จริงเหตุขึ้นไปหาจริงผล ติดแนบอยู่กับองค์ศาสดาที่สอนไว้แล้วทุกอย่างเลย พอเจอเข้าไป อ้อ ทันทิ อ้อ ทันทิเลยเถียว ท่านจึงสอนว่า ผู้ใดเห็นธรรม ผู้นั้นเห็นเราตถาคต โย ธมฺมํ ปสฺสตี โสมี ปสฺสตี นาม ผู้ใดเห็นธรรม ผู้นั้นชื่อว่าเห็นเราตถาคต เห็นธรรมก็เริ่มตั้งแต่สมาธิธรรม นี้เริ่มชัดแล้วนะ

การทำบุญให้ทานของเราทั้งหลายนี้ก็เห็นด้วยตัวของเราเอง แต่ยังไม่ชัดเหมือนความดีทั้งหลายรวมเข้าไปหาสู่สมาธิ หาปัญญา ที่นี้รวมแล้วนะ กอบุญทั้งหลายจะรวมเข้าไป ๆ ชัดเข้าไป ๆ เห็นแจ่มเข้าไปเรื่อย ๆ อ้อ ๆ เรื่อย นี้เรียกว่าเห็นตถาคตเห็นไปเรื่อยแหละที่นี้ ที่แรกมองเห็นเหมือนไกลเสียก่อน แล้วใกล้เข้ามา ๆ ติดเข้ามาเรื่อย ๆ ชั่วเอี่ยม ๆ แล้วปั๊บเลย เป็นอันเดียวกันเลย

สอนก็สอนลำบาก อะไรจะสอนยากยิ่งกว่าสอนมนุษย์ สอนมนุษย์ต้องเอาเราเป็นตัวตั้งก่อนซิ สอนเราสอนยากไหม มนุษย์ละเรา แต่ละคน ๆ สอนยากไหม ฝึกยากไหม มันก็รู้ด้วยกันทุกคน เพราะตัวกิเลสพาให้ยาก ทุกคน ๆ มีอยู่กับทุกคนนะกิเลสพอจะสร้างความคิด ความยากความยุ่งต่าง ๆ ซึ่งเป็นอุปสรรคของธรรมของความคิดนี้จะมีมาทันที ๆ นี้ละฝืนกันตรงนี้ยาก มันยากด้วยกันทุกอย่างถ้าขึ้นชื่อว่าความคิด เพราะกิเลสมันหนามันบังคับไม่ให้ทำ ที่นี้ค่อยเบิกไปเรื่อย ๆ เบิกไปเรื่อย ๆ ต่อไปก็ค่อยมีช่องมีทาง ที่นี้ไม่ได้ทำความดีอยู่ไม่ได้นะ วันหนึ่ง ๆ ไม่ได้ทำความดีอยู่ไม่ได้ นี้กระแสของธรรมพาดพิงเข้าถึงแล้ว ดึงดูดทางด้านอรรถด้านธรรม กิเลสค่อยจางไป ๆ ที่นี้ธรรมทางด้านความคิดนี้เบิกกว้าง ๆ ที่นี้ก็ฝืนเลย นั้น อย่างนั้นมันเห็นประจักษ์ในหัวใจ

เวลามันมีดมันมีดจริง ๆ จนไม่มีทางออก ถึงมีทางออกมันก็ไม่สนใจจะออก นั้นเวลามันแจ่มมันก็แจ่มออก หาแต่ทางออก ๆ จนกระทั่งออกได้เลย วันไหนก็พูดทุกวัน ๆ วันนี้ว่าจะไม่พูดอะไรมันก็ขึ้นแล้ว พูดแล้ววันนี้ก็ดี เหนื่อย พูดถึงเรื่องการสั่งสอนโลก เราพูดจริง ๆ เราสั่งสอนด้วยความเมตตาจริง ๆ นะ โลกมันไม่ยอมรับธรรม ก็คือมันไม่ยอมเกาะอะไรที่จะเป็นที่พึ่ง มันจะคว่ำแต่ที่จะเป็นพินเป็นไฟเผาเจ้าของ ๆ พวกกิเลสตัณหาที่มันเผาตลอดนะ ดิ้นดีตลอด เอาเท่านั้นละ

(ทองคำครึ่ง ๕ บาท) ๕ บาทระหะ ห้าบาท ๆ หนองกะปาดมาแล้ว ทองคำได้ห้าบาทแล้ววันนี้ ตั้งฤกษ์ตั้งเสาววันนี้ได้ทองคำห้าบาท เมื่อวานนี้ ๑๖ บาท นี่ท่านจันทร์เรียนเอามาเมื่อวานนี้ ท่านจันทร์เรียนที่ถ้าสหายกับพระบังญาติโยมมา เอาทองคำมาให้ ๑๖ บาทเมื่อวานนี้ วันนี้ขึ้น ๕ บาทแล้ว เพิ่มขึ้นไปเรื่อย ๆ เรียกว่าเราช่วยโลกเติมกำลังของเราแหละ เราไม่ได้มีที่ต้อตดิในตัวของเราว่า ได้ช่วยโลกบกร่องอ่อนแอไปที่ตรงไหน เราไม่ปรากฏนะ ความตะเกียกตะกายด้วยความเมตตาต่อโลกนี้เราสุดเหวี่ยงทุกอย่าง การติดการดิ้นไปเทศน์ในที่ต่าง ๆ คิดดูซิเกือบจะทั่วประเทศไทย เทศน์สอนทั้งนั้น

การพาพี่น้องทั้งหลายก้าวเดินนี้ก็เหมือนกัน ไปทุกซอกทุกมุม อรรถธรรมที่สอนนี้ก็มิทุกประเภทของธรรม ตั้งแต่แกงหม้อใหญ่ แกงหม้อเล็ก แกงหม้อจิ๋ว สอนทุกแกงทุกมุมตามสถานที่ที่ควรสอนด้วยแกงหม้อใดบ้าง ถ้ามีแต่แกงหม้อใหญ่ฟาดแกงหม้อใหญ่ลงไป ถ้ามีแกงหม้อเล็กแทรกเข้า แกงหม้อเล็กก็ออกไปด้วยกัน ยังมีแกงหม้อจิ๋วเข้าไปอีก ทั้งหม้อใหญ่หม้อเล็กหม้อจิ๋วพร้อมกันไปเลย นี่เราสอนเราไม่ได้บกร่องนะเราพูดจริง ๆ

ความรู้เราที่เป็นอยู่ในหัวใจนี้ ไม่ได้มีอะไรมาเป็นขอบเขตมากิดมากันได้เลย โลงไปหมดครอบโลกธาตุ แล้วกิเลสตัวใดจะมาขวางธรรมได้วะ นั่นพูดให้มันตรงอย่างนี้นะ เอ้า ถ้ามมาว่างั้นเลย ถ้างว่า เอ้า ถ้ามมา นั่นจะออกแล้วนะนั่น ผางเดี่ยวหงายเลย นั่นละธรรม น้ำหนักของธรรมหนักขนาดไหน กิเลสเท่ากำป็นมาขวางได้หรือ ขาดสะบันทันทึเลย นี่พูดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง จิตเวลามันรู้เป็นอย่างนั้นนะ เวลามันรู้ น้ำหนักหรือการครอบโลกธาตุด้วยอำนาจแห่งธรรมนี้เป็นอยู่ในหัวใจ ไม่สงสัยพระพุทธเจ้าพระองค์ใดว่าจะผิดแปลกต่างกัน แม้ตัวเท่าหนูเมื่อถึงธรรมชาตินี้แล้วมันเหมือนกันหมด ไม่มีอะไรยิ่งหย่อนกว่ากัน

นั่นละธรรมชาตินั้นละที่ว่าธรรมมีอยู่ ๆ สอนโลก แล้วบาปมีอยู่ บุญมีอยู่ ก็เหมือนกันอีก มีอยู่อย่างนั้นเหมือนกัน การสอนโลกเราจึงสอนด้วยความเมตตาล้วน ๆ ไม่คิดว่าจะมีอึดอันตันใจ จะไปติดไปข้องกับเหตุการณ์ใด ปัญหาใด ที่จะตอบไม่ได้ พูดไม่ได้ นอกจากตอบออกไปก็ไม่เกิดประโยชน์ ถึงรู้เท่าไรก็ไม่ออกนะ ที่ออกไปนั้นไม่เกิดประโยชน์ เช่น อย่างหมอสะพายยาไปดู คนไข้มันตายแล้วเกิดประโยชน์อะไรใช้ไหม หมอก็ไม่เกิดประโยชน์ ก็คนนั้นมันไม่มีประโยชน์แล้ว ยาก็ไม่เกิดประโยชน์ เพราะคนนั้นมันตายแล้วไม่มีประโยชน์ ถ้าคนประเภทนั้นธรรมะก็ไม่ออก ถ้าควรจะออกหนักเบาอย่างน้อยนี้จะออกตามลำดับลำดับ ถ้าควรจะทุ่ม ทุ่มเลยทันที นั่นละธรรมเป็นอย่างนั้น เอาละให้พร

ตอนเย็น ๆ วันไหนเรามีว่างบ้างแล้วโอกาสดี ธาตุชั้นดีเราก็เข้าไปตรวจราชการในครัว แต่เราไม่ได้ถือไม้ไปด้วยเท่านั้นเอง ไปไหนคนไหนนอนหลับครอก ๆ ก็ปีวะเลย แต่ไปเมื่อวานนี้ไอ้หยงมันป๊ะเราก่อนแล้ว พอเห็นเราไป ว้อก ๆ จะมากัดเรา โถ ไอ้หยงมึงขนาดนี้เที่ยวเหรอ ใส้จ้องเราเลย ตาเขี้ยวเลย เรารักมัน มันเอาจริงเอาจังนะ ว้อก ๆ มันจะกัดเราจริง ๆ อู๊ย ไอ้หยงมึงทำอย่างนี้เหรอ เราพูดกับมันด้วยความรักด้วยความเมตตา แต่มันจะเอากับเราจริง ๆ ส่วนไอ้ปุกก็วิ่งมากระดิกหางตึก ๆ แล้วกลับคืน ไอ้นี้ยังจ้ออยู่เลยไอ้หยง มันอยู่ไหนไปจับมันมาฟาดหัวหน่อยนะ เรายังเคียดแค้นไม่หายเมื่อวาน เราไปตรวจราชการ ไอ้หยงมันรักษาราชการอยู่นั้นมันจะฟาดเรา มันคงที่เราไปยุ่งกับเจ้าของมันทำ มันจะฟัดเรา เราขบขัน ไป ๆ เลิก

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet

www.luangta.com